

SCHAAL 1:100 000

RAPPORT N° 40

AFDAMMING BRIELSCHE MAAS

RAPPORT : Alg. 40.R 86.Dr. Ir. J. van Veen.Nota afdamming Brielse Maas.

1937.

46 blz. 24 bijl.

De afdamming van de Brielse Maas is urgent omdat deze oude tak hard bezig is af te sterven en omdat Voorne grote zoutbezwaren heeft. In ruim $\frac{1}{2}$ eeuw ging het vermogen in de bovenmond van 60 mill. m³ per getij terug tot 21 mill. De buitenmond sloeg nagenoeg geheel dicht. De Rijkstuinbouwconsulent ir. J.M. Riemens, wie gevraagd werd zijn ervaring op schrift te stellen, nam proeven waaruit bleek, "dat het boezemwater op de Zuidhollandse eilanden momenteel beslist ongeschikt is voor het gieten van planten. Het is absoluut onmogelijk om de tuinderij hier met vrucht te blijven beoefenen". Aan schade voor de tomaten en druiven op Voorne berekent hij voor 1931 f. 500.000, voor 1936 f. 230.000, d.i. gemiddeld f. 1000.- à f. 3300.- schade per ha per jaar.

Fotografieën van ir. Riemens maken dit zeer duidelijk. Er mag zeker niet met water boven 300mg/Cl per liter gegoten worden.

Schr. maakt nu een plan op om de Brielse Maas aan de beide uiteinden af te sluiten. Een sluis op de Oostpunt van Rozenburg moet de scheepvaart dan bedienen. Een inlaatsluis voor zoetwater is geprojecteerd aan het oostelijke einde van het Hartelse Gat. Er zal enige SV-verhoging ten westen van de westelijke afsluitdam komen. De invloed van de afsluiting op de overige benedenrivieren wordt berekend.

Een aantal mogelijkheden wordt bekeken.

Plan A. Met dam bij Brielle en niets meer geeft geen zoutverbetering, wel landwinning. Is echter te duur en te onpractisch.

Plan B. Met dam bij Brielle en nieuwe open verbinding bij Oostpunt Rozenburg. Eveneens te onpractisch en te duur.

Plan C. Afdamming aan weerszijden met schutsluis. Kosten rond f. 2000.000. Van dit laatste en meest aanbevelenswaardige plan worden nog enige varianten behandeld.

RAPPORT : Alg. 40A.R 77.Dr. Ir. J. van Veen. Afdamming Brielse Maas; aanvullende nota.

1939.

48 blz. 9 bijl.

Bij voortgezette studie bleek het zoutgehalte bij het oostelijk einde van het voormalige Hartelse Gat te hoog te zijn om water in te laten. Men kan nu verder stroomopwaarts zoeken naar een geschikte inlaatmogelijkheid, of men kan bij de eerstbedoelde plaats een gemaal stichten.

Het onderzoek duidt er op, dat men voor een vrije inlaat een plaats moet zoeken, ten oosten van de brug van Spijkenisse. Voorgesteld wordt een gemaal bij laatstgenoemde brug te bouwen, waar verwacht wordt dat ook in een enigszins verre toekomst het water omstreeks LW steeds voldoende zoet zal zijn.

Aan de hand van vergelijkende cijfers over andere gebieden wordt becijferd dat voor Voorne ongeveer 340.000 m³ per etmaal ingeslagen zal moeten worden of 0,173 m³/sec per 1000 ha.

Als boezempeil is 0,20 -NAP aangehouden, doch voor inlaten in droge tijden is gerekend op een peil van NAP. Als max. Cl-gehalte voor het inlaatwater wordt 200 mg Cl per liter aangenomen.

Uit de nieuwe serie metingen bij de Spijkernisserbrug volgt dan een inlaattijd van ruim acht uren, doch de toestand zal veranderen tengevolge van de afdamming van de Brielse Maas. Misschien zal ook het Spui afgedamd kunnen worden. Op meer dan zes zoete maal-uren per getij zal niet mogen worden gerekend.

Zowel een inlaatkanaal zonder als met een gemaal wordt berekend en begroot. Het totale plan komt thans op $2\frac{1}{2}$ mill. gulden. (fl. 2.500.000.-).

Zie voorts :

R 90.

Rapport der Commissie inzake afdamming Brielse Maas.

Januari 1940.

Kostenraming fl. 3.000.000.-